

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕХНОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИЙ КОЛЕДЖ
МИКОЛАЇВСЬКАГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

ЦИКЛОВА КОМІСІЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

ТЕМА: “ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОЩУВАННЯ РЕМОНТНИХ ТЕЛИЦЬ “

Виконавець:
студент Т 4/1
Костенко Андрій

Миколаїв-2016

Червона степова порода ВРХ

1.1 Характеристика червоно степової породи

Червона степова порода

- Червона степова порода за чисельністю займає провідне місце серед молочних порід України.
- Початок утворення породи відноситься до заселення південних степів, коли на територію сучасної Запорізької області з 1789 по 1833 рр. масово переселялися росіяни, українці та німці-колоністи, і завозили сюди худобу різних порід: сіру українську, великоруську, червону остфрисландську та інші, їх схрещували між собою.
- Пізніше почався відбір худоби червоної масті, добре пристосованої до місцевих умов.
- У кінці 19-го на початку 20 століть відбувалося повторне схрещування червоної остфрисландської породи з англійською, вільстермаршською, симентальською та іншими породами при одночасній селекції тварин за молочністю.
- Червону степову породу тепер розводять у 9 південних областях України та в Криму

Природним ареалом худоби червоної степової породи є зона степу України. За чисельністю вона посідає друге місце серед молочних порід після чорно-рябої. У 1995 р. частка пробонітованих корів червоної степової породи була 33%, або 1336,4 тис. голів. Назву "червона степова" вона дістала в 1939 р.

Ця худоба створювалась шляхом складного відтворювального схрещування місцевої, переважно сірої української породи з червоною остфрисляндською, а пізніше — англєрською, вільстермаршською та деякими іншими породами із середньєвропейської низини. Помісі, як життєвіші та пластичніші, у відносно кращих умовах утримання й догляду поєднували в собі високу молочність завезеної худоби і добру пристосованість, успадковану від місцевої сірої української худоби. Як самостійна породна група червона степова худоба сформувалась уже до середини минулого століття.

Досвід розведення червоної степової породи в Україні підтверджує, що вона пристосована до умов степової зони. Так, у найсприятливіші роки (кінець 80-х років) молочна продуктивність по цій худобі досягала 3000 кг молока від корови за рік, а в окремих господарствах — 5000—5600 кг молока. У 1995 р. надій на одну корову в держплемзаводі "Червоний шахтар" був 5592 кг молока жирністю 3,6%. На Лисичанському племрепродукторі Луганського облплемоб'єднання на дої сягали 5595 кг молока від корови.

1.2. Спрямоване вирощування ремонтних телиць

Направлене вирощування ремонтних телиць – одне із головних завдань тваринників. Рівень вирощування телиць в усі вікові періоди спричиняє достовірний вплив на стан здоров'я тварин, їх наступну молочну продуктивність, відтворну здатність, строки продуктивного використання і в значній мірі визначає ефективність галузі молочного скотарства.

*** За хвилину корова здатна зробити близько 100 жувальних рухів.**

Тому організація і технологія вирощування ремонтного молодняку повинна базуватися на закономірностях індивідуального росту і розвитку та сприяти формуванню тварин з міцною конституцією і високою продуктивністю. Адже відомо, що від недорозвиненості органів внаслідок недостатньої годівлі та невідповідних умов утримання за один період вирощування залишає негативні наслідки, навіть якщо наступний період розвитку тварини відбувається за сприятливих організаційно-технологічних умов.

Для контролю за ростом телиць і корів молочних порід прийнято стандартні показники: живої маси та ростовий – висота в холці. Вирішення проблеми оптимального вирощування ремонтного молодняку молочної худоби виникає і в зв'язку з скороченням тривалості продуктивного використання корів.

При вирощуванні племінного молодняку необхідно забезпечувати середньодобові прирости до 6-місячного віку не менше 750-800 г, з 6 до 12 місяців – 650-700 г і старше – 550-600 г, а за весь період розвитку – не менше 750 г. За нормальних умов вирощування телиці у 12-місячному віці досягають 50 % живої маси і 85 % висоти в холці дорослих корів, у 15-місячному віці – відповідно 60 % і 90 %. Господарське використання племінних телиць можливе при досягненні ними 2/3 живої маси повновікових корів.

Основним напрямом в удосконаленні технології вирощування ремонтного молодняку є його інтенсифікація. Нинішній світовий досвід підтверджує, що найкращі умови для інтенсивного вирощування ремонтного молодняку можна створити лише в спеціалізованих фермах чи господарствах.

1.3. Безприв'язно-групове на глибокій підстилці.

Найпрогресивнішим способом вирощування молодняку на м'ясо є безприв'язне утримання, що дає можливість розмістити у приміщенні на 30 — 50 % тварин більше і довести навантаження на одного оператора до 1000 голів, механізувати процеси роздавання кормів та видалення гною. Тварин цілорічно утримують безприв'язно на глибокій підстилці (щоденна норма внесення підстилки 1 — 3 кг на одну голову). Вони вільно виходять на вигульно-годівельні майданчики, де є годівниці, групові автонапувалки та навіси для грубих кормів. Вигульні майданчики обладнують груповими годівницями, над якими споруджують навіси. Важливо створити тепле лігво для тварин. Гній із приміщень викидають один раз на рік – влітку, а з проходів – один раз на 2-3 дні бульдозером.

Безприв'язне утримання на глибокій підстилці застосовують у господарствах, забезпечених достатньою кількістю підстилкового матеріалу. Приміщення очищають від гною 1-2 рази на рік, але для підтримки чистоти в них настиляють щодня свіжий шар подрібненої солом'яним або торф'яної підстилки. Впровадження цієї системи дозволяє збільшити надої корів на 14-16%, знизити витрати праці до 20%, підвищити інтенсивність використання тваринницьких приміщень на 15-20%, а також помітно знизити витрату кормів і собівартість молока.

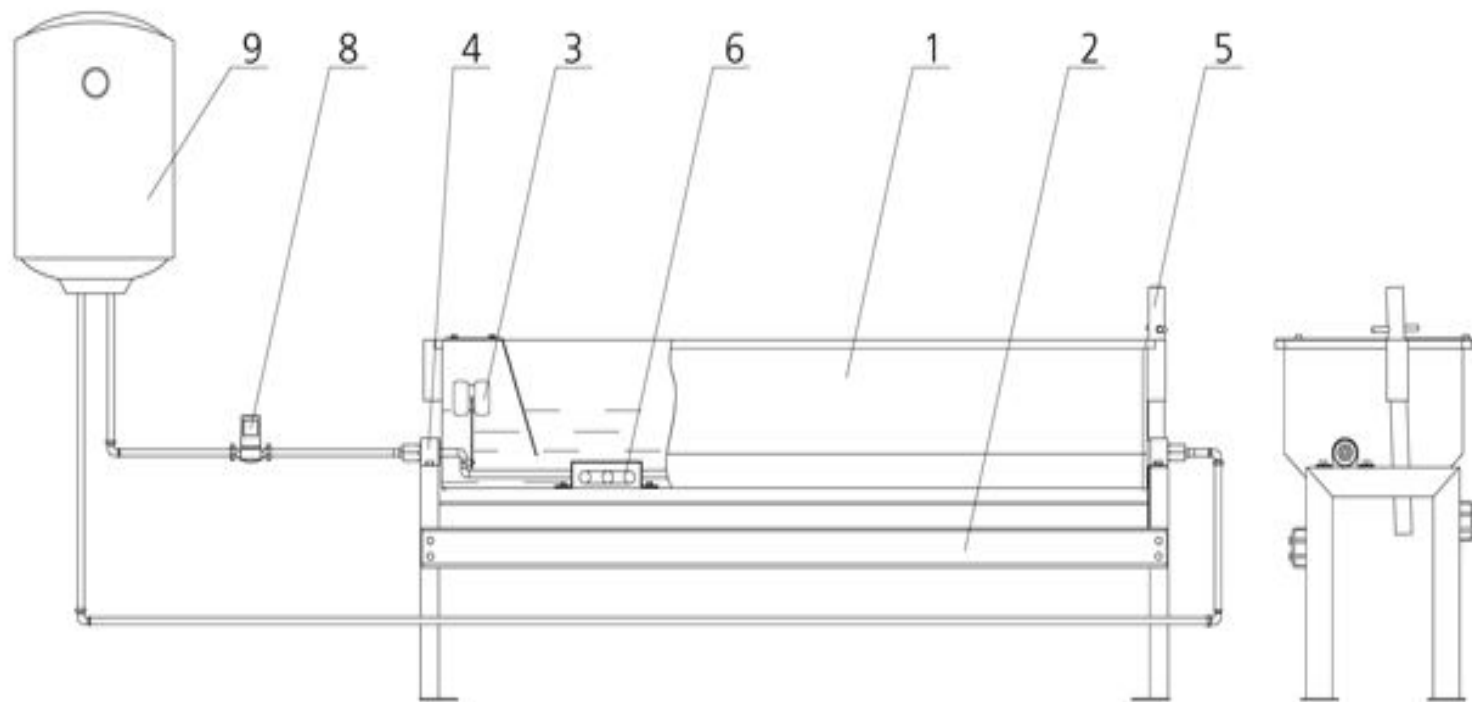
Безприв'язний спосіб утримання великої рогатої худоби сприяє застосуванню сучасних засобів механізації, кращим організації і спеціалізації праці, що дає змогу різко підвищити продуктивність праці, у два-три рази знизити трудомісткість вироблюваної продукції. Безприв'язне утримання ремонтного молодняка з відпочинком тварин у приміщенні на глибокій підстилці і вільним виходом на вигульно-кормові майданчики сприяє вирощуванню тварин стійких проти впливу несприятливих факторів зовнішнього середовища, а також позитивно впливає на розвиток відтворної системи і формування молочної продуктивності.

1.4. Особливості годівлі (групові автонапувальні станки) телят у молочний період

Перші 2-3 тижні після народження вміст сичуга у теляти має відносно низьку кислотність і недостатню (для рослинних кормів) перетравну силу сичужного ферменту. Телята в цей час практично не засвоюють сахарозу і крохмаль, натомість добре – лактозу, галактозу і глюкозу молока. Молочний жир перетравлюється ними на 94-97%.

Люди та корови разом вже близько 8 тис. років.

1 – корыто; 2 – рама; 3 – клапан поплавковый; 4 – муфта; 5 – стопор; 6 – ТЭН (только для ПГПЭ); 7 – водонагреватель (только для ПГП); 8 – циркуляционный насос (только для ПГП); 9 – проточный водонагреватель (только для ПГП).

Якщо поставити на одну чашу терезів усе людство, а на іншу зігнати всіх корів та биків, загальна вага «рогатих» втричі перевищить вагу людей.

Вода з водонапірної мережі по стояку надходить до порожнини автонапувалки. Під дією гумового амортизатора клапан і гумове сідло щільно закривають відхідний отвір, а важіль стержнем клапана піднятий від дна чаші. Тварина, прагнучи дістати воду, натискає носом на важіль, амортизатор стискується, клапан відходить від сідла і в щілину, що утворилась, надходить вода. Після того як тварина нап'ється і відпустить важіль. Амортизатор щільно притискує клапан до гнізда, припиняючи доступ води в чашу.

Автоматична система випоювання телят максимально пристосована до природної поведінки телят і дозволяє їм пити молоко в будь-який час протягом усього дня. При цьому процес випоювання суворо контролюється, а ручна праця скорочена до мінімуму. В результаті телята ростуть швидше і більш здоровими. забезпечує автоматизовану подачу правильно розрахованих порцій молока ідеальної температури, складу і розподілену протягом усього дня.

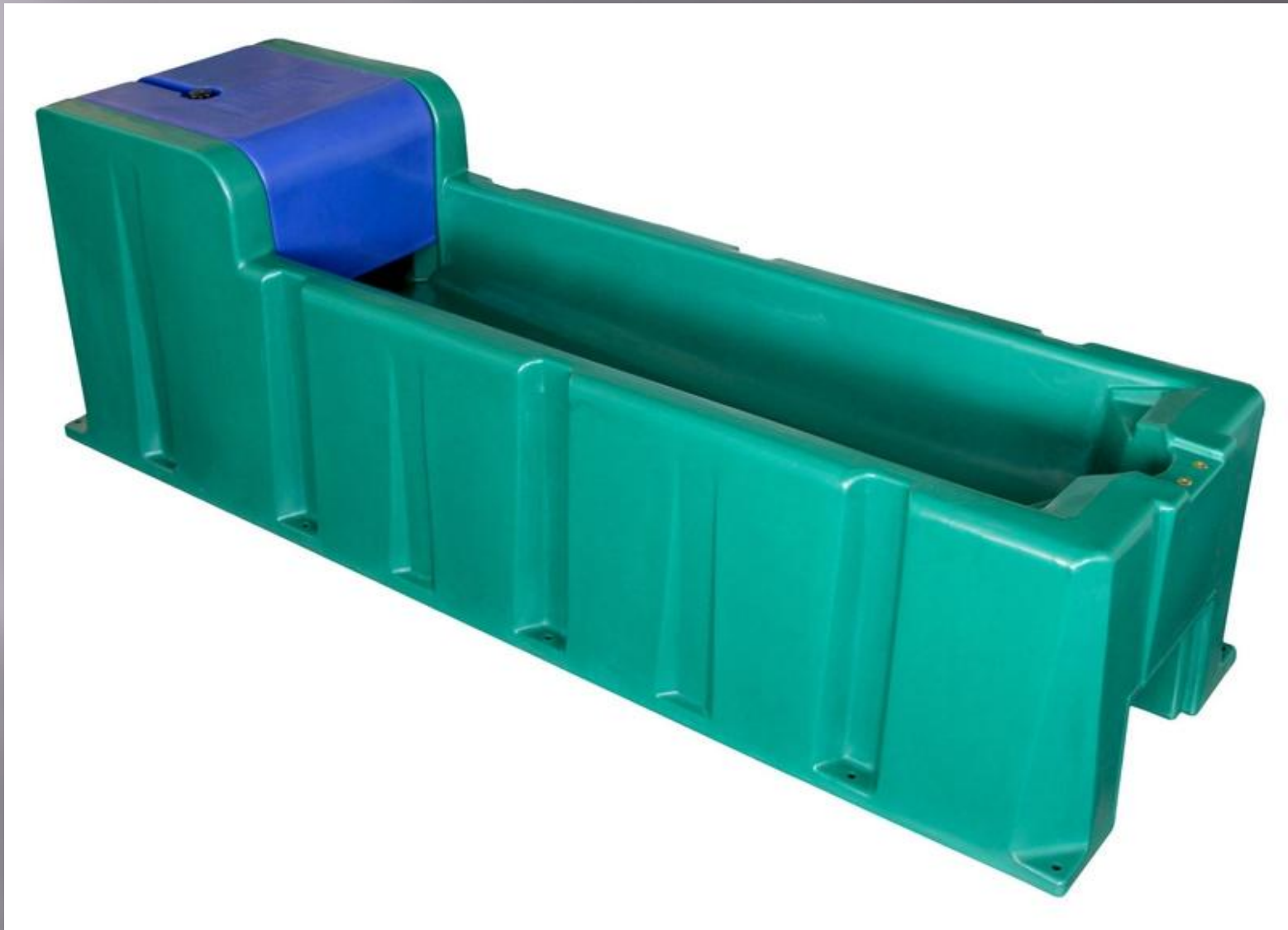
Результат - більш здорові телята, поліпшення росту, більш ефективно годування, а також економія трудовитрат.

 Прикладной АгроСтрой

Автоматизована система випоювання телят рівномірно ділить кількість молока, випитого телями протягом дня, на «правильні» порції потрібної концентрації, підлаштовуючись під природну поведінку теляти. Вона дає телятам неймовірно швидкий старт і при цьому приносить значну економічну вигоду, скорочуючи обсяг ручної праці. Як тільки теля входить до станції випоювання, воно ідентифікується за допомогою електронного приймача і, відповідно до індивідуального плану випоювання теляти, система приймає рішення, чи пора йому пити молоко і в якій кількості. Мінімальна і максимальна кількість молока при кожному відвідуванні станції може бути задана індивідуально для кожного теляти, і далі система автоматично визначає раціон кожного теляти. Якщо теляті «дозволяється» пити молоко, система негайно готує свіжу порцію молока заданої температури.

Дякую за увагу!!!